

**„Паметописите“ на Иван Д. Шишманов
като културно-исторически извор**

Светла Петкова

(Резюме)

Сред разнообразните интелектуални занимания на изтъкнатия учен, общественик и културен деец проф. Иван Д. Шишманов заслужават внимание неговите дневникови записки. Те фиксират паметта за всекидневното и изключителното, отразявайки сериозното отношение на пишещия към историческия извор, документа, личния архив, към собственото му ръкописно наследство. Дневникът на Шишманов предоставя своеобразна панорама на българските нрави, на политическата и културната среда, в която той е активно действаща фигура. Размислите за народопсихологията на определени социални типове (наши и чужди), за морала в обществото, сатиричната настроя на едно будно обществено съзнание кореспондират и с нагласата към друг план на изразяването. Това е по-пластичният в афористичния си патос език на епиграмите. Разножанровите „картини“ предизвикват аналогии и паралелни тълкувания, създават интересно интертекстуално взаимодействие.

Ключови думи: дневник, мемоари, памет, сатира, общество, личност, нрави

Светла Петкова

Институт за етнология и фолклористика

с Етнографски музей,

ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6

1113 София, БЪЛГАРИЯ

write2svetla@yahoo.com